



ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି

The Dhvani Pratidhwani

website : www.dhwanipratidhwani.net
email: pratidhwani.dhwani@gmail.com

ବାଲେଶ୍ୱର ■ ରବିବାର ୨୯ ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୦ ■ ମୂଲ୍ୟ ଟ. ୨.୦୦ ପଇସା ■ ପୃଷ୍ଠା ୮-୧୦-୧୧-୧୨ ■ Baleshwar ■ SUNDAY 29 NOVEMBER 2020
Vol.No. 30 ■ No. 302 ■ Price :Rs.2.00 (8 pages) ■ R.N.I. Registered No. 52528/91 ■ Postal Registered No. Balasore(Odisha)/005/2019

ବହୁ ଅପେକ୍ଷାର ଅବସାନ ଘଟାଇ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ପୂଜାଫଣ୍ୟା...

ସାଗରିକା

ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ :
ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ସାଗରିକା
ଜେଲ ରୋଡ, ବାଲେଶ୍ୱର-୭୫୬୦୦୧

ତିନୋଟି ସ୍ଥାନରେ ଟୀକା ବିକାଶ ଓ ଉତ୍ପାଦନ ସମାକ୍ଷା କଲେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ

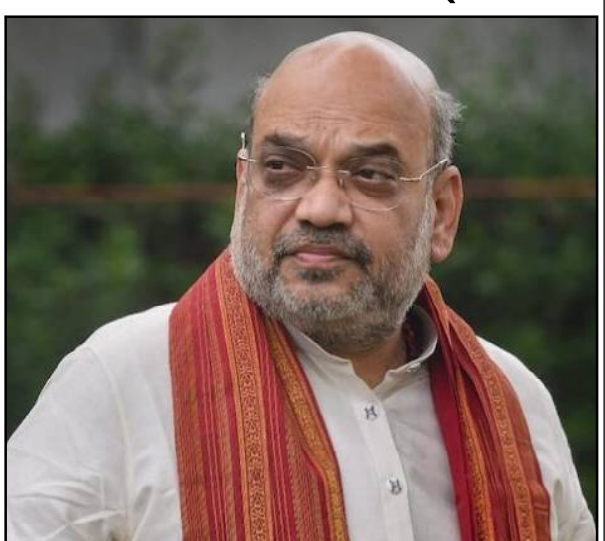
ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୨୮।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀ ଆଜି ତିନୋଟି ସହର ଗସ୍ତ କରି କରୋନା ଟୀକା ବିକାଶ ଏବଂ ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ବିସ୍ତୃତ ସମାକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ସେ ଅହମ୍ମଦାବାଦର ଜାଲତସ ବାୟୋଟେକ ପାର୍କ, ହାଇଦ୍ରାବାଦର ଭାରତ ବାୟୋଟେକ ଏବଂ ପୁଣେର ପିପିଆ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ । ଟୀକା ବିକାଶ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ମନୋବଳ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟାସକୁ ଦୃଢ଼ୀକୃତ କରିବା ଲାଗି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ସିଧାସଳଖ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସିଥିବାରୁ ବିଜ୍ଞାନିକମାନେ ଗଭୀର ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ । ଭାରତର ସ୍ୱଦେଶୀ ଟୀକା ବିକାଶ ବର୍ତ୍ତମାନସୁଦ୍ଧା ଏତେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଅଗ୍ରଗତି ଲାଭ କରିବା ଗର୍ବର ବିଷୟ ବୋଲି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଥିଲେ । ଟୀକା ବିକାଶର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଭାରତ କିଭଳି ଭାବେ



ବିଜ୍ଞାନର ସଠିକ ନୀତିକୁ ପାଳନ କରୁଛି ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ କହିବା ସହିତ ଟୀକା ବିକାଶ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ଲାଗି କେତେକ ପରାମର୍ଶ ଲୋଡ଼ିଥିଲେ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କୋର ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ଟୀକାଗୁଡ଼ିକୁ ଭାରତ କେବଳ ଏକ ଉତ୍ପାଦନ ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ମନେ କରେ ନାହିଁ ବରଂ ବିଶ୍ୱର କଲ୍ୟାଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କରିଥାଏ । କରୋନା ଭୂତାଣୁ ବିରୋଧୀ ଲଢ଼େଇରେ ନିଜ ପଡ଼ୋଶୀ ଦେଶ ସମେତ ଅନ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ସହାୟତା କରିବା ଭାରତର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଭାରତ କିଭଳି ଭାବେ ଏହାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଉନ୍ନତି ଆଣି ପାରିବ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ମୁକ୍ତ ଏବଂ ଖୋଲାଖୋଲି ମତ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ବିଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । କୋଭିଡ-୧୯ର ଉନ୍ନତ ଚିକିତ୍ସା ଲାଗି କିପରି ଭାବେ ବିଭିନ୍ନ ରୂପା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଔଷଧ ବିକଶିତ କରାଯାଇଛି ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଜ୍ଞାନିକମାନେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଅହମ୍ମଦାବାଦରୁ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଉଥିବା ଟିଏନଏ ଆଧାରିତ

ଚାଷୀଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ : ଅମିତ୍ ଶାହା

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୨୮।୧୧ (ନି.ପ୍ର): କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଚାଷୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଦାବି ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ତିସେମ୍ବର ୩ ରେ କୃଷି ମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ସିଂ ତୋମର ଆଲୋଚନା କରିବେ ବୋଲି କୃଷି ଆଇନ ବିରୋଧରେ ବିରୋଧୀ କରୁଥିବା କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ ଅମିତ ଶାହା ଏକ ବାର୍ତ୍ତାରେ କହିଛନ୍ତି । ପଞ୍ଜାବ ସାମାଜିକ ବିଲ୍-ହରିୟାଣା ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ କୃଷକ ଫରଠନର ଆହ୍ୱାନରେ ବିରୋଧୀ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଜାରି କରିଥିବା କୃଷକମାନେ ସିଦ୍ଧି ସାମାଜିକ ପ୍ରତିବାଦ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଅମିତ ଶାହା କହିଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତ ସରକାର ଆପଣଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । କୃଷକମାନେ ଯଦି ତିସେମ୍ବର ୩ ପୂର୍ବରୁ କଥା ହେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ସରକାର ମଧ୍ୟ ଏହାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ଅମିତ ଶାହା କହିଛନ୍ତି ଯେ ବିଭିନ୍ନ ଜାତୀୟ ତଥା ରାଜ୍ୟ



ରାଜ୍ୟରେ କୃଷକ ଭାଇମାନେ ଏତେ ଅଣ୍ଟା ସମୟରେ ଟ୍ରାକ୍ଟର-ପ୍ରତି ସହିତ ଖୋଲା ସ୍ଥାନରେ ବସିଛନ୍ତି । ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ସ୍ଥାନକୁ ନେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ପୁରସ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ପୁରୁଧା ପାଇବେ । ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ସୂଚି ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଛବିଭରତ୍ୱ ଜାଣି ନିଜର ବିରୋଧ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା କୃଷକଙ୍କ ସମସ୍ୟା ତଥା ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟ ହୁଏତ କରିବ । ତେବେ ପଞ୍ଜାବର ଭାରତୀୟ ବିଧାନ ସଭା ସଭାପତି ହରିନ୍ଦର ସିଂ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବିରୋଧ ଜାରି ରଖିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛୁ । ଆମେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବୁ ନାହିଁ ।

ଅର୍ଥସ୍ୱ ନିୟାମ ବାଖଲ କରିହେବ ଜୀବିତ

ପ୍ରମାଣପତ୍ର : ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୮।୧୧ (ନି.ପ୍ର): କୋଭିଡ-୧୯ ମହାମାରୀ ସମୟରେ ଯେନସନ୍ ଭୋଗାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବିତ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ବାଖଲରେ ସହାୟତା ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ୫-୬ ଅର୍ଡର 'ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଜୀବିତ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ବାଖଲ' ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ କହିଛନ୍ତି । ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ନିୟାମ ପେନ୍ସନ୍ସର୍ ଭୋଗାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବିତ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ବାଖଲ କରିବାରେ ଏହା ସହାୟକ ହେବ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି ।

ବିଧାନସଭା ସମ୍ମୁଖରେ ପୁଣି ଆତ୍ମାହୁତି ଉଦ୍ୟମ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୮।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ନ୍ୟାୟ ପାଇବାକୁ ବଂଚିତ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଆଜି ବିଧାନସଭା ସମ୍ମୁଖରେ ଆତ୍ମାହୁତି ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ । ତେବେ ପୋଲିସ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କାନ୍ଦୁ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛି । ଖବର ନେବାକୁ ଜଣା ଯାଏ ଯେ ଜଗତସିଂହପୁର ଜିଲ୍ଲାର କୁଜଙ୍ଗ ଅଂଚଳର ସୁଲୋଚନା ଦାସ ଓ ସୁବ୍ରତ ଦାସ ଆତ୍ମାହୁତି ଦେବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର କହିବା ଅନୁସାରେ ୨୦୧୯ ଜୁଲାଇ ମାସ ୨୦ ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର ଜ୍ୱରାଧିକାର ପୁତ୍ର ଅପୂତ ଦାସଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ନାହିଁ ନେଇଥିଲେ । ସେ ଫେରି ନଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହୋଇଥିବା ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରା ଯାଇ ଏହାକୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ରୂପ ଦିଆ ଯାଇଥିବା ନେଇ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ କରି ଯାଇଥିଲା । ହେଲେ ପୋଲିସ୍ ଏହି ମାମଲାର ସଠିକ ଭାବେ ଜାଂଚ କରୁ ନାହିଁ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ତିଏସପି, ଏସପିଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପରେ ଓ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ପତ୍ର ଲେଖି ଜଣାଇବା ସତ୍ତ୍ୱେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରା ଯାଇ ନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । ନ୍ୟାୟ ପାଇବାରେ



ବିଫଳ ହେବା କାରଣରୁ ଶେଷରେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ସେମାନେ ଆତ୍ମାହୁତି ଦେବାକୁ ଆସିଥିବା ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ ବିଧାନସଭା ସମ୍ମୁଖରେ ଆତ୍ମାହୁତି ପ୍ରୟାସର ଏହା ତୃତୀୟ ଘଟଣା । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ପରୀର ମାତା ପିତା ଓ ଗଡ଼କାଳିଆଠଗଡ଼ର ଚାଷୀ ମାନେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାହୁତି ଦେବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ ।

ତିସେମ୍ବରରେ ୭୫ ପ୍ରତିଶତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନେଇ ଚାଲିବ ଟ୍ରିନିଟିର ସରକାରୀ ଅର୍ଥସ୍ୱ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୮।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ତିସେମ୍ବର ମାସରେ କଟକ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ସର୍ବାଧିକ ୭୫ ପ୍ରତିଶତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନେଇ ସରକାରୀ ଅର୍ଥସ୍ୱ ଚାଲିବ । ଏହାସହିତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅର୍ଥସ୍ୱ ତିସେମ୍ବର ମାସର ସବୁ ଶନିବାର ବନ୍ଦ ରହିବ । ରାଜ୍ୟ ସାଧାରଣ ପ୍ରଶାସନ ବିଭାଗର ପ୍ରମୁଖ ସଚିବ ସଞ୍ଜିବ ଚୋପ୍ରା ଏନେଇ ଆଜି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିଛନ୍ତି । ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ କଟକରେ ଥିବା



ବିଭାଗୀୟ ଦସ୍ତୁର ଓ ମୁଖ୍ୟ ଅର୍ଥସ୍ୱରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ବର୍ଗର ଅର୍ଥସ୍ୱରୁ ମିଶାଇ ସର୍ବାଧିକ ୭୫ପ୍ରତିଶତ କର୍ମଚାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ଅର୍ଥସ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁଠି ପ୍ରକାଶିତ କହେବ ତାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି ।

ବିଜେପି ବିଧାନସଭା ମାନେ ଗୃହ ଅଟଳ କରୁଛନ୍ତି: ବାହିନୀପତି

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୮।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ଗୃହରେ ବିଶ୍ୱଖଳା କରୁଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ବିଜେପି ବିଧାନସଭା ମାନଙ୍କ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରା ନଯିବ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି କଂଗ୍ରେସ ବିଧାନସଭା ପ୍ରଧାନ ବାହିନୀପତି । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଫଂସରେ ବିଜେପି ସରକାର ବିଶ୍ୱଖଳା କରୁଥିବା ସାଂସଦ ମାନଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କରିବା ସହ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଦେଲେ ଏଠି ବିଜେପି ବିଧାନସଭା ମାନେ ଗୃହକୁ ଦିନ ଦିନ ଧରି ଅଟଳ କରି ରଖୁଛନ୍ତି ।

ପରୀ ମୃତ୍ୟୁର ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ଅରୁଣ ବୋଧାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଏସଆଇଟି



ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୮ ନଭେମ୍ବର - ନୟାଗଡ଼ର ନାବାଳିକା ପରୀ ମୃତ୍ୟୁ ମାମଲାର ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏସଆଇଟି ଗଠନ କରିଛନ୍ତି । ଆଇଜି ଅରୁଣ ବୋଧା ଏହି ଏସଆଇଟିର ମୁଖ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଟୀକା ବିକାଶ ଓ ଉତ୍ପାଦନ ସମାକ୍ଷା ନେଇ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାରତୀୟ ଯାତ୍ରାରେ କରୋନା ଟୀକା ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ପ୍ରତିବନ୍ଧ: ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ/ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୮।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଶନିବାର ଦେଶର ତିନୋଟି ସହରର ଯଥା ଅହମ୍ମଦାବାଦର ଜାଲତସ ବାୟୋଟେକ ପାର୍କ, ହାଇଦ୍ରାବାଦର ଭାରତ ବାୟୋଟେକ ଏବଂ ପୁଣେର ପିପିଆ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ସହ କରୋନା ଟୀକା ବିକାଶ ଏବଂ ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ବିସ୍ତୃତ ସମାକ୍ଷା କରିବା ସହ ଭାରତୀୟ ଯାତ୍ରାରେ କରୋନା ଟୀକା ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କର ଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଦ୍ୱିତୀୟ କହିଛନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ । କୋଭିଡ-୧୯ ମହାମାରୀ ମୁକାବିଲା କରିବାରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଜଣେ ବିଶ୍ୱ ନେତାଙ୍କ ମୁଁରେ ଅଗ୍ରଣୀ ନେତୃତ୍ୱ ଭାବେ ଉଭା ହୋଇଛନ୍ତି । ଦେଶର ନାଗରିକଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ତଥା ଏକକି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦେଶ କିପରି ଭାବରେ ଲଢ଼ିବ ତାହାକୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ଲୋକ ତଥା ବିଜ୍ଞାନିକ ସମୂହଙ୍କ ମୁଁରେ ଏହି ସାମ୍ବ୍ୟ ଫଳରେ ବିକସ୍ତ ଲାଭ କରିବା ଦିଗରେ ନୂଆ ଉଦ୍ଘାଟନା ଯୋଗାଇବା ସହ ମନୋବଳକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ଦ୍ୱିତୀୟ କହିଛନ୍ତି ।

ରାଜ୍ୟରେ ଆଉ ୮୦୨ ସୁସ୍ଥ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୮।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ରାଜ୍ୟରେ ଶନିବାର ଆଉ ୮୦୨ ଜଣ କରୋନା ଆକ୍ରାନ୍ତ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ମିଶାଇ ରାଜ୍ୟରେ ମୋଟ ସୁସ୍ଥ ଫଣ୍ୟା ୩,୧୦,୫୪୯ରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଖୋର୍ଦ୍ଧା ସର୍ବାଧିକ ୧୦୫ ଜଣ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିବାବେଳେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ୮୦, କଟକ ୭୦, ମୟୂରଭଞ୍ଜ ୫୬, ଜଗତସିଂହପୁର ୫୧, ନୂଆପଡ଼ା ୪୯, ଅନୁଗୁଳ ୪୩, କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା ୩୨ ଜଣ, ବଲାଙ୍ଗୀର ୨୯, ପୁରୀ ୨୭ ଜଣ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେହିପରି କୋରାପୁଟ ୨୬, ଯାଜପୁର ୨୫, କେନ୍ଦ୍ରପୁର ୨୨, ବରଗଡ଼ ୨୧, ଭଦ୍ରକ ୨୦, କଳାହାଣ୍ଡି ୨୦, ସମ୍ବଲପୁର ୧୯, ବାଲେଶ୍ୱର ୧୫, ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ୧୧, ମାଲକାନଗିରି ୧୧, ଗଞ୍ଜାମ ୧୦, ନବରଙ୍ଗପୁର ୧୦, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ୮, ନୟାଗଡ଼ ୭, କନ୍ଧମାଳ ୬, ରାୟଗଡ଼ା ୩, ଗଜପତି ୨, ଦେବଗଡ଼ ୨ ଏବଂ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ୨୩ ଜଣ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଓଲଗି ନାଗାର୍ଜୁନ ସାଜର ଚନ୍ଦ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ ଗାଏବ ଘଟଣା ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବେ କହିଲେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକ

ପୁରୀ, ୨୮।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ଗତ ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ରତ୍ନ ସିଂହାସନରେ ଶ୍ରୀବିଗ୍ରହମାନଙ୍କୁ ନାଗାର୍ଜୁନ ଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଦେଶ ଓଲଗି ପରେ ଶ୍ରୀକମନ୍ଦାଥ ବଲ୍ଲଭ ଫଂଗ୍ରାହକର୍ମରେ ରଖାଯିବା ପାଇଁ ଛତିଶାଳିଯୋଗ ଓ ପରିଚାଳନା କମିଟିରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଦେଶ ଓଲଗିର ୨୪ ଘଂଟା ନପୂରଣ



ଓଲଗି ନାଗାର୍ଜୁନ ସାଜର ଚନ୍ଦ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ ଗାଏବ ଘଟଣା ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବେ କହିଲେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକ

ଆଇଏଫଏସ୍ ଅଭୟ ପାଠକଙ୍କ ଆୟ ବର୍ଦ୍ଧିତ୍ୱ ସମ୍ପତ୍ତି ତୁଳ ମାମଲାର ତଦନ୍ତ କରିବ ୨୦ଜଣିଆ ଏସଆଇଟି

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୮।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ବରିଷ୍ଠ ଆଇଏଫଏସ୍ ଅଭୟ ପାଠକଙ୍କ ଆୟ ବର୍ଦ୍ଧିତ୍ୱ ସମ୍ପତ୍ତି ତୁଳ ମାମଲାର ତଦନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏବେ ୨୦ଜଣିଆ ଏସଆଇଟି ଗଠନ କରାଯାଇଛି । ଗଠିତ ହୋଇଥିବା ୨୦ଜଣିଆ ଏସଆଇଟି ବରିଷ୍ଠ ଆଇଏଫଏସ୍ ଅଭୟ ପାଠକଙ୍କ ଆୟ ବର୍ଦ୍ଧିତ୍ୱ ସମ୍ପତ୍ତି ତୁଳ ମାମଲାର ତଦନ୍ତ କରିବ । ସେମାନଙ୍କୁ ପତରାଭରତା କରି ବନ୍ଦୀନ ରେକର୍ଡ କରିବ । ଏହା ସହ ଯେଉଁ ଫର୍ଗୁସନ୍‌ଙ୍କୁ ଦାମା ଗାଡ଼ି

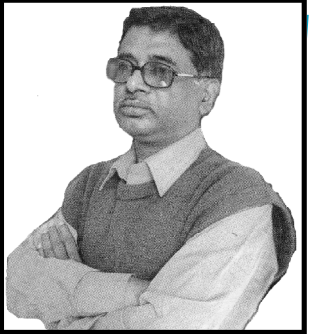
କ୍ରମ କରାଯାଇଛି ତାର ମଧ୍ୟ ଯାଂଚ କରିବ ଏସଆଇଟି । ଏଥିସହ ବ୍ୟାଙ୍କ ଆକାଉଣ୍ଟରେ କମା ରାଶି, ଗିରଫ ପୂର୍ବରୁ କରତ ହୋଇଥିବା ରେକର୍ଡ ଓ ଦଳିଲର ଏସଆଇଟି ପୁଞ୍ଜାମୁଞ୍ଜା ଯାଂଚ କରିବ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଆୟ ବର୍ଦ୍ଧିତ୍ୱ ସଂପତ୍ତି ତୁଳ ଅଭିଯୋଗରେ ରାଜ୍ୟ ଭିତ୍ତିକ ଦ୍ୱାରା ଗତକାଳି ବରିଷ୍ଠ ଆଇଏଫଏସ୍ ଅଭୟ ପାଠକ ତଥା ରାଜ୍ୟର ଅତିରିକ୍ତ ପିସିସିଏସ୍ ଅଭୟ ପାଠକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଆକାଶକୁ ଭିତ୍ତିକାନ୍ତ ଗିରଫ କରିଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ପରେ ଉଭୟ ଝାରପଡ଼ା ଜେଲରେ ଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ୱର
ରବିବାର, ୨୯ ନଭେମ୍ବର, ୨୦୨୦

ମନେପଡ଼େ....(୪୧)

ବୀର ଭାଇଙ୍କ କଲମର ମୂଲ୍ୟ

**ସୁଗାଢ଼ିକ ଓ ସ୍ତମ୍ଭକାର
ଉଦୟ ନାରାୟଣ ଦାସ**
ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି ପାଠକମାନଙ୍କର ଗୋଟେ
ତିହାମୁହଁ । ଦୀର୍ଘଦିନର ନୀରବତା ପରେ
ତାଙ୍କର ଆଉ ଏକ ନୂଆ ସ୍ତମ୍ଭ
'ମନେପଡ଼େ' । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ଗାଁ,
ସହର, ଡାଏରୀ ଓ ଦୃଷ୍ଟି ଆଦି ସ୍ତମ୍ଭ ପ୍ରକାଶ
ପାଇ ପାଠକାୟତା ହାସଲ କରି ସାରିଛି । ଏଇ 'ମନେପଡ଼େ'ରେ
ଆପଣ ଭେଟିବେ ଲେଖକଙ୍କ ସ୍ତୁତିକୁ ଗୋଟେ ନିଆରା ଢଙ୍ଗରେ ।



ପୁରୀରାଜ୍ୟ ବିଭାଜନ, ଗୋପାଳଗାଁ, ଜି- ବାଲେଶ୍ୱର, ଓଡ଼ିଶା-୭୫୧୦୦୧, (ମୋ) ୯୩୩୮୩୨୨୧୯୯

ବାପାଙ୍କ ସହ ପିଲାଦିନେ କେତେଥର ବେଶାପଦା ଆଣା ଥିଲା ଯଦିଓ ଯାଏଁ । ସେ ମୋ
ବାପାଙ୍କ ପିତୃପୁତ୍ର ଥିଲେ । ସେ ବି କେତେଥର ଆମ ଘରକୁ ଆସୁଥିଲେ ତାଙ୍କ ସୁବିଧା ଦେଖି ।
ଆପଣ ଗୋଟେ ଦେଖିଲେ ଆବେଗରେ କୁହନ୍ତୁ ଯଦିଓ ମୋତେ ଆଜିଯାଏ ଦେହ ବିଚଳିତ
ହୋଇ କାନ୍ଦୁଥିଲେ । କେଉଁଠୁ କୁଆକୁ କଣ ସବୁ ଆଣି ମୋତେ ଖୁଆଉଥିଲେ । ଘରକୁ ଆସିଲା
ବେଳେ ମୋ ପକେଟରେ କିଛି ସାଜିତ ଥିବା ଟଙ୍କା ବି ସେ ପୁରାଇ ଦେଉଥିଲେ ।
ଆଣା ଅପାକ ଏକମାତ୍ର ପୁଅ ଶ୍ରୀରାମ । ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁଅ ବୀର ଓ ମନ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ
ଯେ ଅଧିକ ବୟସରେ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଉଗଲା । ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ପତୋଶା ଦିଅରକୁ
ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବାହ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଆଣା ଅପା ଦୁଇ ନାତିଙ୍କୁ ମଣିଷ କରିବାକୁ ଭୁଲି ନଥିଲେ । ବୀର
ଭାଇ ସେ ସମୟରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ପଢୁଥିଲେ । ମନ ଭାଇ ଅଧିକ ପାଠ ପଢ଼ି ଘରର
ଓଷଧୀୟ କଥା ବୁଝୁଥିଲେ ।
ବୀର ଭାଇ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦୁର୍ଗା ପୂଜା ଆରମ୍ଭରେ ଆମ ଘରକୁ ଆସୁଥିଲେ । ଆମ ଘରୁ
ସମୁଦ୍ର ଅଧିକ ରାସ୍ତା ବୋଲି ସେ ଆମ ଘରୁ ସମୁଦ୍ରକୁ ଯାଇ ପାଣି ଆଣୁଥିଲେ । ସେ ପାଣି ତାଙ୍କ
ଘରର ପାଳୁଥିବା ଦୁର୍ଗାପୂଜାରେ ଲାଗିବ । ମୋର ଭଲ ଭାବେ ଏବେବି ମନେ ଅଛି ମୁଁ
ସେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢୁଥିଲି । ବୀର ଭାଇ ଆମ ଘରକୁ ସାଜକେଲେ
ଆସିଥିଲେ ।

ଜେଜେ ବାପାଙ୍କ ସହ ସେ ଲୁଚି ଓ ଗେଜି ପିନ୍ଧି ସମୁଦ୍ରକୁ ଗଲେ ସମୁଦ୍ର ପାଣି ଆଣିବା
ପାଇଁ । ସତ କଥା ହେଲା ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଦୁଆର ଓ ଝର କଲମରେ ପାଠ ଲେଖୁଥିଲି । ଝର
କଲମକୁ ଦୁଆରରେ ବୁଡ଼ାଇ ଲେଖା ଯାଉଥିଲା । ପୁଣି କାଳି ସରିଗଲେ ଦୁଆରକୁ ବୁଡ଼ାଇ ଅଣା
ଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଖୁଲିଲେ ସେତେବେଳେ ବିଷ୍ଣୁ ସାନ୍ ପାଉଁଶରେ ପେନରେ ଆମ ଖାତା
କରେକସନ୍ କରୁଥିଲେ । ସେ ପେନ ଦେଖିଲେ ମୋର ଭାରି ଲଜ୍ଜା ହେଉଥିଲା ସେହି ପେନକୁ
ଅଧରେ ଦେଖି ଓ ସେଥିରେ ଲେଖି । କିନ୍ତୁ ଏ ମନ କଥା କାହାରିକୁ ମୁଁ କହିପାରୁ ନଥିଲି ।
ବାସ୍ତବିକ ସେହି ପେନରେ ଲେଖିବା ଥିଲା ସେ ସମୟରେ ମୋର ଏକାନ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନ ।
ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ବୀର ଭାଇଙ୍କ ସାଙ୍ଗେ ପକେଟରେ ଫାଉଣ୍ଡେନ୍ ପେନ୍
ଦେଖିଲି । ମୁଁ ଆଉ ମୋ ଲୋଭ ସମରଣ କରି ପାରିଲି ନାହିଁ । କଲମଟା ଚାଣି ଆଣି ଦେଖିଲି
ସେଥିରେ ଲେଖା ଅଛି PLATO । ଏ କମ୍ପାନୀର କଲମ ସେତେବେଳେ ଖୁବ୍ ନାମୀ କଲମ । ସେ
କଲମକୁ କିଛି ସମୟ ମୁଁ ଭଲ କରି ଦେଖିଲି । ତା'ପରେ ମୋ ଖାତା ଆଣି ସେଥିରେ ଲେଖିଲି ।
ଲେଖି ଲେଖି ସମୟ ଭୁଲିଗଲି । ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଝଲୁଥିବା ହେତୁ ଅନେକ ସମୟ ଧରି ଲେଖି
ଝଲୁଥିଲି ଓ ଭାବୁଥିଲି ଏ କଲମଟା ମୋର ହୋଇ ଯାଆନ୍ତା କି ମୁଁ ତମ୍ଭାମ ସମୟ ଖାଲି ଏ
କଲମରେ ଲେଖୁଆଛି ।

ବୋଉ ମୋର ଏମିତି ଲେଖିବାର ମନଃତା ଦେଖି କହୁଥିଲେ - 'ପ୍ରଭୁ ତୋତେ
ଜୀବନରେ ସବୁବେଳେ ଲେଖିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦିଅନ୍ତୁରେ ବୁଢ଼ା' ଓ ଏତିକି କହି ଆଖିରୁ ଲୁହ
ଝୋଇ ଥିଲା । ବାପା ମାଆ ପୁଅଙ୍କ ଏ ଆତ୍ମିକ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି କ'ଣ ବୁଝିଲେ କେଜାଣି କହିଲେ -
'ବୀର ଥିଲା ତାକୁ କହିବି ଏ ଏ କଲମଟା ତୋତେ ଦେଇଯିବି ।'
ଜେଜେ ଓ ବୀର ଭାଇ ସମୁଦ୍ରକୁ ପାଣି ଧରି ଫେରିଲେ । ସେମାନେ ଆସିଲା ବେଳକୁ
ବି ମୁଁ ସେଇ କଲମରେ ଲେଖୁଥିଲି । ବୀର ଭାଇ ଦେଖି ମନେମନେ ମୋ ଉପରେ ବିଚିତ୍ରି
ଯାଉଥିଲେ ଓ କଲମଟା ମୋ ହାତରୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଇ ବାପାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କହିଥିଲେ - 'ଏ
ପୁଅର ସାହସ ହେଲା କେମିତି ମୋ କଲମରେ ଲେଖିବାକୁ । ମୁଁ କଲମ କାହାରିକୁ ଧରିବାକୁ ଦିଏ
ନାହିଁ ସେ ମୋ ପ୍ରିୟ କଲମ ବୋଲି । ଶୁଭ ଦାଦା ଏ ପିଲାକୁ ଶାସନ କର ଏମିତି କାହା
ଜିନିଷରେ ହାତ ନ ଦେବାକୁ ।'
ବାପା କିଛି ସମୟ ଗୁମ୍ ମାରି ବସିଗଲେ ଓ କହିଲେ - 'ନାହିଁରେ କୁଆଟା ତୋତେ
ନିଜ ଭାବି କଲମଟାକୁ ଧରି ନେଉଥିଲା । ସେ କିଏ ଅନ୍ୟ କାହାର ଆଉ ନେଉଥାନ୍ତା ।'
ବୀର ଭାଇକୁ ବାପା ଆଉ କଲମ ମାଗି ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେଇ ଦିନ ଓପର ଓଜି ଗୋପାଳପୁର
ଯାଇ ମନୋହର ବହି ଦୋକାନରୁ ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟେ ଫାଉଣ୍ଡେନ୍ କଲମ କିଣି ମୋ ହାତରେ
ଦେଇ କହିଥିଲେ - 'ଏବେ ଏଇଥିରେ ଲେଖିବୁ ଯାହା ତୋ ମନକୁ ଆସିବ ।' (ଆରଥରକୁ)

ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ



ଭାଗ-୪

ଦାନନାଥ ଲଜିତ ହେଲେ ।
ଯେତେହେଲେ କାର୍ତ୍ତିକ ବୟସରେ ସାନ ।
ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ଦେଲେନାହିଁ । କଥାଟାକୁ ଟିକେ ବୁଲେଇ
କହିଲେ - "ସରକାରୀ
ଡାକ୍ତରଖାନାଗୁଡ଼ିକର ଯାହା ଯେମିତି ଘରୁଛି,
ସେଥିରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା
କମିଯାଇଛି । ଆଉ ଯେଉଁଦିନ ମେଡ଼ିକାଲର
ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମଚାରୀ, ଡାକ୍ତର ଓ ନର୍ସ ରୋଗୀ
ପଛରେ ପଡ଼ିବେ, ସେଦିନ ବୋଧହୁଏ ଯାଇ
ଏ ଭାବନା ଲୋକଙ୍କ ଭିତରୁ ଦୂର ହେବ ।"

।। ୩ ।।
"ଶୋର ପଡ଼ିଲ କି ବାପା !" -
ପଚାରିଲା ପ୍ରମଦା ଦାନନାଥକୁ ।
ଶୁଭଦାଉ ବଡ଼ମା' ପ୍ରମଦା । ସମୁଦି
ଦେବାନନ୍ଦଙ୍କର ବଡ଼ବୋହୂ । ଶୁଭଦା
ବାହାଘରର ଦୁଇବର୍ଷ ଆଗରୁ ବୋହୂ ହୋଇ
ଆସିଛି ସେ । କୋଳରେ ଏବେ ତା'ର
ତିନିବର୍ଷର ପୁଅ 'ବାବା' ।
ଦେବାନନ୍ଦଙ୍କର ବଡ଼ ପୁଅ ଦାନେଶ
ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ କୌଶବି ଏକ ବଡ଼
କମ୍ପାନୀରେ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ
ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ରହନ୍ତା ।
ଏକପ୍ରକାର ତତ୍ତ୍ୱାବଳୀ ଅବସ୍ଥାରେ
ସେମିତି ଆଖି ବନ୍ଦକରି ଦାନନାଥ
କହିଲେ,
"ନାହିଁ ମା ! ଶୋରନାହିଁ ।
ତୁମମାନଙ୍କର ଏମିତି ସବୁ ପରିସ୍ଥିତି ଲାଗି
ରହିଲେ କେଉଁ ବାପାକୁ ବା ନିଦ ହୁଅନ୍ତା !"
"ଆପଣ ଖୁବ୍ ବେଶୀ ଭାବପ୍ରବଣ
ହୋଇପଡ଼ୁଛନ୍ତି ବାପା ! ଆଦୌ କିଛି ଭାବକୁ
ନାହିଁ । ସବୁ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ । ସେ ଯଦି
ଆମର ହୋଇଥିବ, କେହି ତାକୁ ଆପଣାକୁ
ନେଇଯିବ ନାହିଁ ।" - କହିଲା ପ୍ରମଦା ।
ଗୋଟିଏ ଗାଡ଼ିରେ ଜାକିକୁଳି ହୋଇ
କଟକ ସି.ଡି.ଏ.ରୁ ଫେରୁଥିଲେ ଦାନନାଥ,
ପୁଅ ଶୁଭକାନ୍ତ, ପ୍ରମଦା, ଲିପୁ ଆଉ ବାବା ।
ନିଜେ ଦାନେଶ ଗାଡ଼ି ଚଳାଉଥିଲା ।
ଏମାନଙ୍କ ସହିତ ତଳି ବି ଥିଲା । ପଛ
ସିଟ୍ରେ ତଳି, ପ୍ରମଦା ଆଉ ଦାନନାଥ ।
ଆଗରେ ଶୁଭକାନ୍ତ, ତା' କୋଳରେ ବାବା,
ପାଖକୁ ଲିପୁ ଓ ପ୍ରାଉଜର ସିଟ୍ରେ
ଦାନେଶ । ପଛସିଟ୍ରେ ଅଧ୍ୟାଧିକା ମାଡ଼ି ବସି
ଶୋଇଥିଲା ତଳି । ପ୍ରମଦା ତା' ଉପରେ
ପାଟିକରି ଯେତେ ଗୁହୁଆଁ ବୋଲି କହିଲେ
କି ଠେଲିଲେ ବି ଆଦୌ ସେ ଶୁଣୁ ନଥିଲା ।
ତଳିକୁ ପ୍ରମଦା ଆଦୌ ବୁଲୁନାନ୍ତି-
ବୋଲି ଭାବେନାହିଁ । ଭାବେ, ବାବା ପରି
ସେ ବି ଗୋଟିଏ ପିଲା, ତା'ର ଝିଅ ।
ପ୍ରମଦା ତାକୁ ଦେଖି ପିଲାଟି ବେଳୁ ଗେହୁ
କରି ଦେଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ତା' ମନ ଭାରି
ମୋଟା ହୋଇଯାଇଛି ।

ଅମାବାସ୍ୟାର ଗାଡ଼ି ଅନ୍ଧାରକୁ ଦୁଇଫଟା
କରି ତରି କାଗଜ ରାକପଥର ବନ୍ଧ ଉପରେ
ସେମାନଙ୍କ ଗାଡ଼ି ଛୁଟି ଚାଲିଥିଲା ଆଗକୁ ।
ସି.ଡି.ଏ.ର ନିଉବରନ୍ଦ ବେବିକେୟାର୍
ସେକ୍ଟରରେ ପୁଅ ପାଖରେ ଭବେଶ ଆଉ
ରବିକୁମାରକୁ ଛାଡ଼ି ଏମାନେ ସମସ୍ତେ
ଫେରୁଛନ୍ତି, ଏଇ ଖଣ୍ଡିଏ ମାତ୍ର ଗାଡ଼ିରେ ।
ପ୍ରମଦା, ଦାନେଶ, ତଳି ଆଉ ବାବା
ରହିବେ ଭଦ୍ରକରେ । ଆଉ ପୁଅ ଶୁଭକାନ୍ତ ଓ
ପୁତୁରା ଲିପୁ ସହିତ ଦାନନାଥ ଫେରିବେ
ବାଲେଶ୍ୱର ।
ପ୍ରମଦାର ଦାର୍ଶନିକ ବନ୍ଧବ୍ୟରେ

ନାତି

ଡ. ରତିକାନ୍ତ ବେହେରା

♥ କୃଷ୍ଣନଗର, ଅଜୀରଗଡ଼ିଆ,
ବାଲେଶ୍ୱର, (ମୋ) ୯୪୩୯୪୪୨୯୪୨



ଅନୁଭବ ଏବଂ ଅନୁଭୂତି ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ହେଲେ ବି, ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଆବେଦନ
ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧିତ ଭାବବସ୍ତୁ । ଘଟଣା
ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା
ଚରିତ୍ରମାନେ ଏହାକୁ ପାଠ କଲା ପରେ
ହୁଏତ ଲୁହ ଗଡ଼େଇବେ । ବାସ୍ତବତା
ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ
କଠୋର ହୋଇଥିବା ଉପଲକ୍ଷି କରିବେ ।
କିନ୍ତୁ ନିଜ୍ଜକ କଲା ବା ସାହିତ୍ୟ ରୂପେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେଲେ ବୋଧହୁଏ
ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ କଷ୍ଟ ଲାଗିବ ନାହିଁ, ବରଂ ଶାନ୍ତି ମିଳିବ ।- ଲେଖକ

ଦାନନାଥଙ୍କର ଭାବପ୍ରବଣତା ତ କଟିଲା
ନାହିଁ, ବରଂ ତାଙ୍କ ଭିତରତା ଆହୁରି ବହଳ
କୁହୁଡ଼ିରେ ଛାଇ ହୋଇଗଲା । ଭାବିଲେ
ଟିକେ ନିଜକୁ ହାଲୁକା କରିନେବା ଦରକାର ।
ବାସ୍ତବିକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ସେ ଟିକେ ଅଧିକ
ଭାବପ୍ରବଣ ହୋଇ ପଡ଼ୁଛନ୍ତି । ଏଭାବ ତାଙ୍କର
ସ୍ୱଭାବ ।
ଏଥିରୁ ସାମାଜିକ ନିଷ୍ଠିତ ପାଇଁ ତାଙ୍କର
ଟିକେ ତା' କିମ୍ପା କଫି ପିଇବା ଦରକାର ।
ତେଣୁ ପ୍ରମଦା କଥାର ଖୁସି ବଦଳେଇ
ଦେବାପାଇଁ ଦାନନାଥ କହିଲେ -
"କେଉଁଠି ଯଦି ଗାଡ଼ି ଟିକେ ରୋକି
ଦିଅନ୍ତ, ତାହେଲେ ତାହା କିମ୍ପା କଫି ଟିକେ
ଅନ୍ତର ପିଇ ପାରନ୍ତେ !"
"ହଇହେ ଶୁଣୁଛୁ ! ତାହା କିମ୍ପା
କଫିଠାରୁ ଦେଖି ଗାଡ଼ି ରଖ । ବାପା ତାହା
ପିଇବେ । ଆମେ ବି ସମସ୍ତେ ଟିକେ ଟିକେ
ପିଇବା ।"
କନମାନବଶୂନ୍ୟ ନିଜନ ଅନ୍ଧାର
ରାସ୍ତାରେ ଗାଡ଼ି ଚାଲୁଥିଲା । ଆଖପାଖରେ
କେଉଁଠି ଛୋଟବକାର କିମ୍ପା ତାହା ପାନ
ଦୋକାନ ଦେଖି ଗାଡ଼ି ରୋକିବା ପାଇଁ ମନସ୍ତୁ
କରି ଦାନେଶ ଗାଡ଼ିର ଗତି ଟିକେ ଶିଥିଳ
କରିଦେଉଥିଲା ।
ସେଇ ଆଖି ବୁଜିବା ଭିତରେ ଦାନନାଥ
ପୁଅକୁ ପଚାରିଲେ -
"ଶୁଭ ! କେତେବେଳେ ଚେନ୍ନାଇରୁ
ବାହାରିବୁ ?"
"ଏକାକୀ ଛ'ଟାରେ ବାପା ! ପାଞ୍ଚଟାରେ
ଅବଶ୍ୟ ମେଡ଼ିକାଲ୍ ଛାଡ଼ିଥିଲି । ଇଣ୍ଡିଆନ୍
ଏୟାରଲାଇନ୍ସର ପ୍ଲାନେଟରେ ଥିଲା ଠିକ୍
ଛ'ଟାରେ । ଆଉ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ପହଞ୍ଚିଲି
ଦଶଟା ପନ୍ଦର ମିନିଟ୍ରେ । ସେଠୁ ପୁଣି
ବସ୍ତରେ କଟକ ।" - କହିଲା ଶୁଭକାନ୍ତ ।
"ପନ୍ଦର ଚାରିଖରେ ଆସିବୁ ବୋଲି ପରା
ଟିକଟ କରିଥିଲୁ ? ଏବେ କ'ଣ ସହସା
ଟିକେଟ ମିଳିଗଲା ? ପୁଣି ପ୍ଲାନେଟରେ ?"
"ଗତ କାଲିଠାରୁ ମୁଁ ବଡ଼ ଚିନ୍ତାରେ
ରହିଲି ଶୁଭଦା ପାଇଁ । କୌଣସି କାମରେ
ମନ ଲାଗିଲା ନାହିଁ କି ପଢ଼ାରେ ବି । ଭାବିଲି
ଦୂରରେ ରହି ଏଠି ସବୁକି ହେବା ଅପେକ୍ଷା
ବନ୍ଦ' ଚାଲି ଆସିବି । ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ କେତେ
ଖୋଲି ଚେଷ୍ଟା କରୁକରୁ ତକ୍ତାକି ଟିକେଟ
ବୁକି ହୋଇଗଲା । ପନ୍ଦର ଚାରିଖରେ
ହୋଇଥିବା ଟିକେଟକୁ ବି ବାଟିଲି
କରିଦେଲି । ରାତିସାରା ତ ପ୍ରାୟ ନିଦ ହେଲା
ନାହିଁ । ମେଡ଼ିକାଲରୁ ଛୁଟି ପାଇଁ ବି ବ୍ୟବସ୍ଥା
ହୋଇଗଲା । ତେଣୁ ସକାଳ ପାଞ୍ଚଟା ବେଳେ
ରୁମ୍ ଛାଡ଼ିଲି ।" ବଡ଼ ଆବେଗପ୍ରବଣ ଓ
ଗମ୍ଭୀରତା ସହ କହୁଥିଲା ଶୁଭକାନ୍ତ ।
"ମାମୁ, ମୋତେ ପ୍ଲାନେଟରେ ଆଣିଲାନି ?
ମୁଁ କାହିଁକି ଛୋଟ ପାଖକୁ କାରରେ

ଆସିଲି ?" - ଶୁଭକାନ୍ତ କୋଳରେ ବସି
ବାବା କହିଲା ।
ପଛସିଟ୍ରେ ପ୍ରମଦା ପାଟିକଲା -
"ବାବା ! ବହୁତ ଦୁଃଖ ହେଉଛି ଆଜିକାଲି ।
ଗୁରୁକନମାନଙ୍କ କଥା ମଝିରେ କଥା ହୁଅନ୍ତି
ନାହିଁ ବୋଲି କେତେଥର କହିଛି !"
"ବଡ଼ମାନେ କେବଳ ଯାହା କଥା
ହେବେ, ଆମେ ଆଉ କଥା ହେବୁନି ।
ସବୁବେଳେ ଖାଲି ରୁପୋପାୟ ବସିବୁ ?"
ଏଇ ସମୟରେ ଦାନନାଥଙ୍କର
ମୋବାଇଲ୍ ରିଂ ହେଲା । ବାହାର କରି
ଦେଖିଲେ ଶୁଭଦା ରିଂ କରିଛି । କାହାରିକୁ
କଥା ନ ହେବା ପାଇଁ ଦାନନାଥ ଶୁଭଦାକୁ,
ଆଉ ଶୁଭଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତର୍କ କରେଇ
ଦେଲା । ପରିଚିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ
କାଳେ ଶୁଭଦା ସନ୍ଦେହ କରିବ । ସବୁ
ଯୋଜନା ପକ୍ଷ ହେବ । ଅଧିକ ସତ୍ୟଟି ସେ
କାଣିଯିବ ।
ପଛସିଟ୍ରେ ପ୍ରମଦାର ସେପଟକୁ ତଳି
ଶୋଇଛି । ତାକୁ କାଗା ହେଉନାହିଁ ବୋଲି କୁଁ
କୁଁ କରି ଅଭିଯୋଗ କରୁଛି । ତା'ର ଆଉ
ଟିକେ କାଗା ଦରକାର ।
ତଳିର କୁଁ କୁଁ ଭୟରେ ପ୍ରମଦା ଘୁଞ୍ଚି
ଆସିଲା ଦାନନାଥଙ୍କ ଆଡ଼କୁ । ଦାନନାଥ
ଆଉଟିକେ କାଳି ହୋଇଗଲେ ଝରକା
ଆଡ଼କୁ । ଏବେ ଦାନନାଥ ମୋବାଇଲ୍ ଅନ୍
କଲେ ।
"ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲଣି ବାପା !"
ଦାନନାଥ ହତୁବଡ଼େଇ ଗଲେ ।
ପାଖବେଳ ଗାଡ଼ି ମୋଟର ଅତିକ୍ରମ କରୁଛି ।
ଉତ୍ତର ଘରର ଶବ୍ଦ ସହିତ ଫେଁ ଫାଁ ତା'
କାନରେ ନିଶ୍ଚୟ ବାଜୁଥିବ । ଏତେ କଷ୍ଟ ସତ୍ତ୍ୱେ
ନର୍ସିଂହୋମ୍ ବେଡ଼ରୁ ବାପାଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରୁଛି
ଶୁଭଦା । ତାଙ୍କ କଥା ପଚାରି ବୁଝୁଛି ।
ଦାନନାଥଙ୍କର ମନେ ଅଛି କଲେଜ ପଢ଼ିବା
ଦିନଠାରୁ ବାହାଘର ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର
ଭଲମନ୍ଦ, ସେବାୟତ ଓ ଖାଉଦା ପିଇବା କଥା
କଳ୍ପନାକା ଅପେକ୍ଷା ଶୁଭଦା ହିଁ ଦେଖା
ରୁହୁଥିଲା । ସବୁବେଳେ ତାରିକ୍ କରୁଥିଲା
ପୋଷାକପତ୍ର, ଦେହପା ଓ ସ୍ତ୍ରୀଆପିଆର ଯତ୍ନ
ନେବାକୁ । ତା' ମନରେ ବୟସ ଲୋକମାନେ
ଦେହପା'ର ଯତ୍ନ ଆଗ ବେଳେ, ତା'ପରେ
ଯାଉ ଅନ୍ୟକଥା । କାରଣ ଉତ୍ତରୀୟ ବୟସରେ
ଅଧିକ ଦେହ ଖରାପ ହେଲେ ତାକୁ ସକାଡ଼ିବା
ଦୁଃଖ । ତେଣୁ ତରି ତରି ମିଛ କହିଲେ
ଦାନନାଥ -
"ନାହିଁ ମା ! ଆମ ଛକରେ ପହଞ୍ଚି
ଏକମାତ୍ର ଗାଡ଼ିକୁ ଓହ୍ଲାଇ । ଘରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ
ଆଉ ଚାରି ପାଞ୍ଚମିନିଟ୍ ଲାଗିବ ।"
"ମା' ପାଖକୁ ଫୋନ୍ ଲଗେଇଥିଲି । ସେ
କହିଲା ତୁମ ମେଡ଼ିକାଲରେ ପୁଅ ପାଖରେ ଅଧି
ବୋଲି । ଅଧିକ ତୁମେ କହୁଛ, ଏବେ

ପୃଷ୍ଠା ୪ ର ବି ବା ର

କଲେଜରୁ ଫେରୁଛ ! ଯଦି କଲେଜ ଗଲ,
ଘରୁ ତ ଗାଧୋଇ ଖାଇ ଯିବାକଥା । ସକାଳ
ପାଞ୍ଚଟାରେ ବିଛଣାରୁ ଉଠିପଡ଼ି ବାହାରି ଆସିଲ
। ଆଉ ଆଦୌ ଘରକୁ ଯାଇନାହିଁ । କଲେଜ
ଗଲ କେମିତି ?"
"ହଁ, ତୁ କାର୍ତ୍ତିକ ମାମୁଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବୁ, ଯେ
ମେଡ଼ିକାଲରେ ଚାକିରୀ କରନ୍ତି ? ଦ୍ୱିପ୍ରହରେ
ସେ ବାଧ୍ୟ କରିବାକୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଘରେ ଗାଧୋଇ
ପଢ଼ି ଖାଇଦେଲି । ଦୁଇଟାକୁ ପାଞ୍ଚଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପରୀକ୍ଷା ଡିଭିଡ଼ି ଥିଲା । ତେଣୁ ସେଇପଟେ
କଲେଜ ଚାଲିଗଲା । ବ୍ୟସ୍ତତା ଭିତରେ ତୋ
ମା'କୁ ଫୋନ୍ କରିବାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲି ।"
"ସାରାଦିନ ତୁମେ ବାହାରେ ରହୁଛ ।
ଅଧିକ କେଉଁଠୁ କେଉଁଠିକି ଯାଉଛ, ମା'କୁ
ଟିକେ ଫୋନ୍ କରି ଜଣେଇ ଦେଉନ ।"
ଦାନନାଥ ଏ ସବୁ କଥାରେ କେମିତି
ଦେପରାଧା ମନେ ହୁଅନ୍ତି । ଏହା ଭଲଭାବେ
ଶୁଭଦା ବି ଜାଣିଛି । ସେଥିପାଇଁ ପୁଣିଥରେ
ମନେ ପକେଇ ଦେଲା । ଦାନନାଥ ଝିଅର
ମନ ବୁଝିଲା ପରି କହିଲେ -
"ଏବେଠୁଁ ତୋ କଥା ମୋର ମନେ ରହିବ
ନିଶ୍ଚୟ । ହଁ, ତୁ ଏବେ କେମିତି ଅଛୁ ମା' ?"
"ଭଲ ଅଛି ବାପା ! କହୁଥିଲ ପରା ଭାଇ
ଚେନ୍ନାଇରୁ ଆସୁଛି ବୋଲି ! କାହିଁ, ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତ ଆସିଲା ନାହିଁ ? ତାକୁ ଫୋନ୍ ଲଗେଇଲା
ଦେଖକୁ ଫୋନ୍ ଲାଗୁନାହିଁ । କଟି ଯାଉଛି ।
ତୁମକୁ ସେ ଫୋନ୍ କରିଥିଲା ?"
"ସକାଳେ ଆସୁଛି ବୋଲି ଫୋନ୍
କରିଥିଲା । ଆଉ କିନାହିଁ । ଆସୁଥିବ !
ସ୍ଥାନବାହାନ କଥା । ସଠିକ୍ କରି କହିବା
ମୁସ୍କିଲ । ତା' ମୋବାଇଲ୍ରେ ବି ବ୍ୟାଚେରୀ
ଚାକି ନଥାଇ ପାରେ ! ପ୍ଲାନେଟ ଭିତରେ
ଥବାବେଳେ ତ ମୋବାଇଲ୍ ଲାଗିବାର ପ୍ରଶ୍ନ
ନାହିଁ । ସେ ଘରେ ପହଞ୍ଚି ନିଶ୍ଚୟ ତୋ ପାଖକୁ
ଫୋନ୍ କରିବ ।"
"ହଉ, ଗୋଟି । ତୁମେ ଘରକୁ ଯାଅ ।"
ଶୁଭଦା ଆସୁଥିବ ଅପ୍ କଲା । ଦାନନାଥ
ତାଙ୍କ ଫୋନ୍‌ଟିକୁ ଡେକଟରେ ରଖିଲେ ।
ମନେ ମନେ ମନାହତ ହେଲେ
ଦାନନାଥ । ପରିସ୍ଥିତି ସିନା ଏତେଗୁଡ଼ିଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ମିଛ କହିବାକୁ ମଣିଷକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଏ । ମିଛର
ରାସ୍ତା କେତେ ନା କେତେ କଷ୍ଟ ଝଣାରେ
ପରିପୁଷ୍ଟ । ସେଠି ସେଇ ପ୍ରଦେ ମଣିଷକୁ
କ୍ଷତାକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ହେଲେ ସତ୍ୟର
ଭିତ୍ତିକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିରାପଦ । ନିଜର ଆସ୍ତ
ଆସିଲା ଭଲ କିଛି ବି ଘଟେନାହିଁ ସେଠି ।
ତେବେ ସାରାଜୀବନ ବ୍ୟତ୍ୟନ୍ତ ଆଉ
ସେ କାହିଁକି ମିଛ କହିଲେ ?

।। ୪ ।।
ଦାନନାଥଙ୍କର ନାତି ଜନ୍ମ ହୋଇଛି, ଏ
ସମ୍ଭାବନା ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ, ଆତ୍ମୀୟସ୍ୱପ୍ନ,
ସାଧକପଣ ଓ ତିହାମୁହଁମାନେ ଗୋଟି
ଗୋଟି କରି ନର୍ସିଂହୋମ୍ ଧାଡ଼ି
ଲଗେଇଥାନ୍ତେ । ଗୋଟେ ଖୁସିର ବିପ୍ରଣା
ବସିଥାନ୍ତା ସେଠି, ଶୁଭଦାର ବାରିପଟେ ।
ମିଠା ବନ୍ଧାବନ୍ଧି ଓ ସ୍ତ୍ରୀଆପିଆରେ ଯେଉଁଠି
ଧୁମ ଲାଗିଯାଉଥାନ୍ତା, ସେଠି ଏବେ ଖାଲି
ସଂକଟ ଆଉ ସଂକଟ ହିଁ ଲାଗିରହିଛି ।
ଦାନନାଥଙ୍କ ସଂସାରତା ଯେପରି ଦୁଃଖର
ବାଦଳରେ ପରିପୁଷ୍ଟ ଓ ଅଧମାମ୍ । କେହି
କାହା ସହିତ ଖୁସିରେ କଥା ପଢ଼ୁଟିଏ ବି
ହୋଇପାରୁ ନାହାନ୍ତି । କେହି କାହାକୁ
ଭରସି ଅନେଇ ପାରୁନାହାନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ
ବାହାଣୀରେ ସତେ ଯେମିତି ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର
ପ୍ରଶ୍ନ ଉଦ୍ଭବ ରୁବେଇ ହେଉଛି, ଏ କ'ଣ
ହେଲା ? ଯାହା ଆଦୌ ହେବାର ନଥିଲା !
ଆମର ଆଶା, ଆକାଂକ୍ଷା ଓ ସ୍ୱପ୍ନ କ'ଣ
ଏଇଆ ଥିଲା ? ନିୟତି କ'ଣ ଆମ ପାଇଁ
ଏହାକୁ ହିଁ ସକାଡ଼ି ରଖୁଥିଲା ?

(କୁମାଣ୍ଡ)

ମୂଳ ହିନ୍ଦୀ- ଜ୍ୟୋତି ବ୍ୟାସ ଅନୁବାଦକ- ବିନୟ କୁମାର ଦାସ



ଅଂଗାରଗଡ଼ିଆ, ବାଲେଶ୍ୱର- ୧
ମୋ- ୭୯୭୮୮୮୭୦୩୨୩

ଦୁଇ ଭାଇ ଭଉଜ ଆଉ ପୁତୁରା
ଝିଆରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବସିଥିଲେ
କୌଶଲ୍ୟା । ତା ପର୍ବ ସରିବା ପରେ
ନିଜ ସାଂଗରେ ଆଣିଥିବା ରେଜିଷ୍ଟର୍
ଦଲିଲ ଓକିଲ ମହାଶୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଢ଼ି
ଶୁଣାଇ ଦେଲେ । ବୁଝାଇ କହିଦେଲେ
ଯେ ରାୟବାବୁ ଦେହାନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ଏହି
ଦଲିଲ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ବିଗତ ଛଅ
ବର୍ଷ ଧରି ସେ ନିଜ ଝିଅ କୌଶଲ୍ୟାଙ୍କ
ପାଖରେ ରହିଆସୁଥିଲେ । ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କ
ପାଖକୁ ସେ ଏହି ସମୟ ଭିତରେ ଥରେ
ବି ଆସି ନାହାନ୍ତି । ଦୁଇ ପୁଅ ବି କୃଚିତ
ବାପାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । କୌଶଲ୍ୟା
ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା କଥା
ସିଧା ସଳଖ ବୁଝୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ
ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀବର ଅସ୍ତ୍ରୀବର
ସଂପତ୍ତି ନିଜ ଝିଅ ନାମରେ ହିଁ
କରିଦେଇଛନ୍ତି ।
ଏତକ ଶୁଣିବା ପରେ ଆଉ

ଦଲିଲକୁ ଦେଖିବା ପରେ ଦୁଇଭାଇଙ୍କ
ମୁହଁ ଶୁଖିଗଲା । କିଛି ସମୟ ପାଇଁ
ସେମାନେ କିଛି କଥା କହିପାରିଲେ ନାହିଁ ।
ଘରର ମାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଆଉ ସଂସ୍କାର
ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଛି ପ୍ରତିକୃତ୍ୟା ବି ପ୍ରକାଶ କଲେ
ନାହିଁ । ଭାଇଜମାନେ ତ ମନେମନେ
ରକ୍ତ ଚାଉଳ ଚୋବାଇବା ଆରମ୍ଭ
କରିଦେଲେ । ତାହାଲେ ଅସଲ କଥା
ଯାଇ ଏଇଠି ? ଏଇ ସଂପତ୍ତି ଆଣାରେ
କୌଶଲ୍ୟାବିଦି ବାପାଙ୍କୁ ନେଇ ପାଖରେ
ରଖୁଥିଲା ! ଏତେ ହାନି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତାର
? ବାପାଙ୍କୁ କୁହାବୋଲା କରି ଦଲିଲ ବି
କରିଦେଇଛି । ସେମାନେ କଣ କରିବେ
କିଛି ସ୍ଥିର କରି ପାରୁ ନଥିଲେ । ଦଲିଲ
ସରିଛି । ଏବେ ଆଉ କିଛି କରିବାର ବି
ନାହିଁ । କାହାକୁ କହିବେ ? ଘର ଡିକ୍ରି ତ
କୁମ୍ଭୀର । କୁରାଜା ଗଛ ହାଣେ ଆଉ ତା
ବେଂଟ ତ ସେଇ ଗଛର ତାଳ । ନିଜ

...ଅନୁଦିତ ମିନି ଗପ...

କୁରାଞ୍ଜା



ଲୋକ ଯେତେବେଳେ ଚୋଟ ମାରେ,
ବହୁତ ବାଧେ । ସହି ହୁଏନି..କହି ବି
ହୁଏନି । ଯେତେ ଯାହା ହେଲେ ବି ନିଜର
ଭଉଣୀଟା । ତେବେ ଆଇନଗତ
ଭାବରେ ପରେ କଣ କରାଯାଇ ପାରେ,
ସେ କଥା ତ ପରେ ବିଚାର କରାଯିବ ।
ଏମିତି ବିଭିନ୍ନ ଚିନ୍ତାରେ ସେମାନେ
ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଜଣେ
ଭଦ୍ରବ୍ୟକ୍ତି ପିଠି ଆସିଲେ ସେଠାକୁ । ସେ
ନିଜକୁ କୌଶଲ୍ୟା ଦେବୀଙ୍କ ଓକିଲ
ଭାବରେ ପରିଚୟ ଦେଲେ । ସେ ନିଜ
ସାଂଗରେ ଏକ ଦଲିଲ ଆଣିଥିଲେ ଓ
ସେଠାରେ ପଢ଼ି ଶୁଣାଇ ଦେବାକୁ
କୌଶଲ୍ୟା ଦେବୀଙ୍କ ଅନୁମତି ଲୋଡ଼ିଲେ ।
ତହିଁ କୌଶଲ୍ୟା ସାମାନ୍ୟ ହସି ଦେଇ
ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ସେ ପଢ଼ିଲେ ଦଲିଲ ଓ
ଦଲିଲରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିବା ସାର କଥା

ବୁଝାଇ କହିଦେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ । ଦଲିଲରେ
ଲେଖା ଥିବା କୌଶଲ୍ୟାଙ୍କ ଉକ୍ତି
ଥିଲା..ବାପା ଓ ମୁଁ ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷ ଧରି
ସାଙ୍ଗରେ ରହି ଆସୁଥିଲୁ । ବାପା
ଏଇଥିପାଇଁ ମୋ ପାଖରେ ରହି ଆସୁଥିଲେ
କାରଣ ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ସେ ପରିଶ୍ରମ କରି
ତିଆରି କରିଥିବା ଘରେ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁଅ
ସୁଖ ଶାନ୍ତିରେ ରହନ୍ତୁ । ଭଗବାନଙ୍କ ଅର୍ପଣ
ଦୟାରୁ ଏମିତି ମୋର ବହୁତ ସଂପତ୍ତି
ରହିଛି । ମୋ ପୁଅମାନେ ଭଲ ଚାକିରୀରେ
ଅଛନ୍ତି । ମୋର କିଛି ଅଭାବ ନାହିଁ ।
ବାପାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସଂପତ୍ତି ମୋ
ଭାଇମାନଙ୍କର । ସେଥିରୁ ମୋର କିଛି ବି
ଭାଗ ନେବାର ନାହିଁ । ବାପା ମୋତେ
ଦେଇଥିବା ସଂପତ୍ତି ମୁଁ ଭାଇମାନଙ୍କ
ନାମରେ ଉଇଲ କରିଦେଲି । ମୋର ଦୁଇ
ଭାଇ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଭଲରେ
ରହିବା ଦେଖିଲେ ମୁଁ ସବୁ ସୁଖ ପାଇଯିବି ।
ଦଲିଲ ପଢ଼ା ସରିଲା ବେଳକୁ କାହାରି
ମୁହଁରେ କିଛି ଭାଷା ନଥିଲା । ଭାଇମାନେ
ପରସ୍ପରକୁ ଆଉ ନିଜ ନିଜର ପତ୍ନୀଙ୍କ
ମୁହଁକୁ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ । ମନର କୁରାଡ଼ାଟି
ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଝାଞ୍ଚି ପଡ଼ିଥିଲା
ସେତେବେଳକୁ ।



ଆଉଜା କବୀର (୧୭)

ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ସଉଦା

ଡ. ରାଧାରଂଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ

ବର୍ଷାଭିଜ୍ଞା ନିଦାମ ସକାଳ । ତା' ପାନ ସହିତ ଖବରକାଗଜ ପଢୁଥିବା ସମୟରେ ମୋର ଆଖି ଅଚଳିଗଲା ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ଉପରେ । ବିଜ୍ଞାପନଟି ପଢ଼ି ଯେତକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲି, ସେତକି ବିମୁଗ୍ଧ ହେଲି । ସେଥିରେ ଲେଖା ଥିଲା ଯେଉଁ ସାରସ୍ୱତ ପ୍ରଣାମାନଙ୍କୁ ଅଦ୍ୟାବଧି କୌଣସି ସମ୍ମାନ ମିଳିନାହିଁ ବା ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ହୋଇନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା କରିବ । ଏଣୁ ଏହି ସମ୍ମାନ ପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକ ସାହିତ୍ୟିକ ଆମକୁ ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତୁ, ଅଥବା ନିମ୍ନ ମୋବାଇଲ ନମ୍ବରରେ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ । (ନିମ୍ନରେ ସଂସ୍ଥାର ନାମ ଓ ଠିକଣା ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା ।)

ଏକ ନିଃଶ୍ୱାସରେ ସମାଧି ପଢ଼ିଲି । ମନରେ ଅନେକ ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ଉଲ୍ଲାସ ଭରିଲା । ଏପରିକି ଖୁସିରେ ଗଦଗଦ ହୋଇଗଲି । କାରଣ ହାତଗଣତରେ ବିଶିଷ୍ଟ ସାହିତ୍ୟିକଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣେ ମୁଁ । ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ସର୍ବନାମକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି । ମାତ୍ର କୌଣସି ସଂସ୍ଥା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା କରିନାହିଁ । ଏବେ କିନ୍ତୁ ଆଶା କରଣ ଦେଖାଦେଲା । ଯେତେବେଳେ ସମ୍ମାନ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଆମକୁ ପାଦ ରଖି ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ଆପଣ କରିବାର ବା କ'ଣ ଅଛି ?

ମୁଁ ମନେମନେ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ହେବା ପାଇଁ ଆଶା ବାନ୍ଧିଲି । ଏପରି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗକୁ ହାତଛତା କରିବା ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଚିନ୍ତା କଲି । କାରଣ ଆଜିର ହାତଗଣତ ଯୁଗରେ ଯଦି କୃପାପାତ୍ର ଏପରି ବସିଯିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ କି ବା ସମ୍ମାନିତ କରିବ ? ଏପରି ଚିନ୍ତା କରି ଠିକ୍ ପର ଦିନ ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଆଯାଇଥିବା ଠିକଣାରେ ପହଞ୍ଚିଲି । ଅର୍ଥେ ସାମ୍ବାରେ ଖୁବ୍ ବଡ଼ ସାରନବୋର୍ଡ଼ ବଜା ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଠି ଖୁବ୍ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅକ୍ଷରରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା, “ଅଖିଳ ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟକାର ସମ୍ମାନ ସମିତି ।” ବିଶାଳକାର ଅର୍ଥେ ସର୍ବନ କରି ଖୁବ୍ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲି । ଅତି ଉଚ୍ଚଶ୍ରୀର ସହ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ମାତ୍ରେ ଦେଖିଲି କିଛି ଆଲିସାନ ଟେବୁଲ୍ ଓ ଚେୟାର ପଡ଼ିଛି । ଅନେକ ସାହିତ୍ୟିକ ସେଠାରେ ଆସି କମ୍ପାନୀ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସାମାନ୍ୟ ଶକ୍ତି ହେଲା । ତଥାପି ସାହସ ବାଣି ଖାଲି ପଡ଼ିଥିବା ଗୋଟିଏ ଚେୟାରରେ ବସିଗଲି । ଜଣେ ଲୋକ ସଭିଳ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନମ୍ବର ବିଶିଷ୍ଟ ଟୋକନ ଧରାଉଥିଲା । ଯାହାର ନମ୍ବର ଆସୁଥିଲା, ସେ ଭିତରକୁ ଯାଉଥିଲା । ମୋତେ କିନ୍ତୁ ଟୋକନ ନମ୍ବର ୧୫ ମିଳିଥିଲା ।

୧୪ ନମ୍ବର ସାହିତ୍ୟିକ ଜଣକ ଭିତରୁ ଆସିବା ପରେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କଲି । ଚେୟାର ଭିତରେ ସୁତ, ବୁଟ, ଟାଏ ଏବଂ ଚଷମା ପିନ୍ଧିଥିବା ଉଦ୍‌ବ୍ୟକ୍ତିବିଧି ରାଜକାୟ ଜଙ୍ଗରେ ବସିଥିଲେ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିବାକୁ ସେ ପ୍ରତି ନମସ୍କାର କରି ମୋତେ ବସିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ଧନ୍ୟବାଦ ଶରତ ଉଜାରଣ କରି ମୁଁ ବସିଲି । ସେ ମୋତେ ଖୁବ୍ ଭଲଭାବେ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲେ । କିଛି ସମୟ ପରେ ସେ କହିଲେ, “ଆପଣ ବି ସମ୍ମାନିତ ହେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ?”

ଆପଣ ନିଜେ ଭାବନ୍ତୁ, ମଞ୍ଚ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସାଜସଜ୍ଜା, ଫୁଲଟୋଡ଼ା, ଶାଲ, ମାନପତ୍ର, ମାଲକ, ଚା'ଜଳଖୁଆ - ଏପରି ଅନେକ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏତିକିରେ ବି ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ । ଏହି ସମାବେଶରେ ସାହିତ୍ୟିକମାନଙ୍କୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତାଙ୍କର ରହିବା ଓ ଖାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେମାନଙ୍କର ଯାତାୟତ ଖର୍ଚ୍ଚ କୌଣସି ସାଧାରଣ କଥା ନୁହେଁ, ଯେଉଁମାନେ କି ଆମର ଫୋନ ପାଇବା କ୍ଷଣି ଦୌଡ଼ି ଆସିବେ । ଆଜିକାଲି ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପତ୍ର ଦେଲେ ସୁଦ୍ଧା କେହି ଆସୁନାହାନ୍ତି ।

ହଁ ଆଜ୍ଞା, ହଁ ... ମୁଁ ସଂକ୍ଷେପରେ ଉତ୍ତର ଦେଲି । ସେଇ ଉଦ୍‌ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଆଖିରୁ ନିକ ଚଷମା ବାହାର କରି ପୁଣି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ, “ଆପଣ କେବେଠାରୁ ସାହିତ୍ୟ ସୁଚନା କରିଆସୁଛନ୍ତି ?”

ମୁଁ ମିଠାମିଠା ଶବ୍ଦରେ କହିଲି, “ତିରିଶ ପଇଁଟିର ବର୍ଷ ହେବ ।”

- ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ! ଏହାପରେ ବି ଆପଣଙ୍କୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ସମ୍ମାନିତ କରିବାକୁ ଉଚିତ ଭାବିଲେ ନାହିଁ ? - ଏକ ନିଃଶ୍ୱାସରେ କହିଗଲେ ସେ । କିଛି ସମୟ ପରେ ପୁଣି ସେ କଥାର ମୋଡ଼ ବଦଳାଇ କହିଲେ, “ଆପଣ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଠିକ୍ ଜାଗାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଛନ୍ତି । ଆପଣ ଆପଣଙ୍କୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା କରିବେ ଏକ ରାଜକାୟ ପରିବେଶରେ ।”

ତାଙ୍କ ମୁଖରୁ ଏହା ଶୁଣି ମୁଁ ଏପରି ଖୁସିରେ ଗଦଗଦ ହୋଇଗଲି ଯେ ନିଜକୁ ସମାଜ ପାରିଲି ନାହିଁ । ମୋଡ଼ି ଆଉ ଚଳେ ଲାଗିଲା ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ହେଲା । ତିରାଚରି ଉଦ୍‌ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଗୁଣକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲି । ହଠାତ୍ ଏହି ସମୟରେ କେତେକ ମହିଳା ଦୁଇ କପ ଟା' ଧରି ଆସିବାକୁ ହେଲେ । ଆମେ ଦୁଇଜଣ ଟା' ପିନ୍ଧିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲୁ । ଟା'ର ଧୂଆଁରେ ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା କଥା । ଭାବ୍ୟରେ ଥିଲ ଏଭଳି ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ମିଳେ । ଏପରି ଭାବୁଥିବା ସମୟରେ ଚେୟାର ଡ୍ରୁର ଗୋଟିଏ ଫର୍ମ ବାହାର କରି ଉଦ୍‌ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ମୋ ହାତକୁ ଦେଇ କହିଲେ, ଏହି ଫର୍ମଟି ପୂରଣ କରିଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ଏକ ପାସପୋର୍ଟ ସାଜକ ଫଟୋ ଦେଖି କରିଦିଅନ୍ତୁ ।

ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କାଳବିଳାସ ନ କରି ମୁଁ ଫର୍ମ ନେଲି ଏବଂ ପଢ଼ାରିଲି - “ଫର୍ମ ପୂରଣ ବ୍ୟତୀତ ମୋତେ କ'ଣ ଆଉ କିଛି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ?” ସେ ଉଦ୍‌ବ୍ୟକ୍ତି କିଛି ସମୟ ନାମକ ରହି ନିକ ଚଷମାକୁ ରୁମାଲରେ ଘୋଢ଼ିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ହଁ, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଦଶହଜାର ଟଙ୍କା ନଗଦ, ଦେଢ଼ କିମ୍ବା ଦୁଇ ଡ୍ରାଫ୍ଟ ଯାହା ଚାହିଁବେ ଏହି ସଂସ୍ଥା ନାମରେ ଦେବେ ।”

“ଦଶ ହଜାର ଟଙ୍କା !” ଏହା ଶୁଣି କିଛି ସମୟ ବିଚଳିତ ହେଲି । ମନ ଭିତରେ କ୍ଳୋଧ ଆସୁଥିଲା । ଏହା ସମ୍ମାନ ନା ସଉଦା ? ଯେତକି କ୍ଳୋଧ ଆସୁଥିଲା, ସେତକି ଅଜ୍ଞାନ । ତଥାପି ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ହେବାର ସୁଯୋଗକୁ ହାତଛତା ନ କରି କହିଲି, “ଦଶହଜାର ଟଙ୍କା କିଛି ଦେଖି ହୋଇଯାଉଛି, ତିକେ କମ କରନ୍ତୁ !”

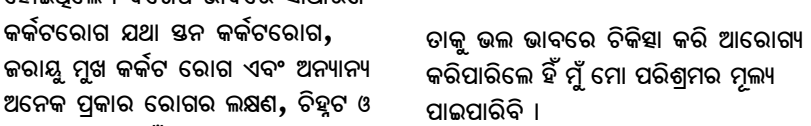
ସେ ପୁଣି ହସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ ସାହିତ୍ୟିକ ମହାଶୟ । ଏହା ସମ୍ମାନର କଥା । ସମ୍ମାନ ତ ବାରମ୍ବାର ମିଳେ ନାହିଁ । ଏଥି ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ଅଛି । ଆପଣ ନିଜେ ଭାବନ୍ତୁ, ମଞ୍ଚ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସାଜସଜ୍ଜା, ଫୁଲଟୋଡ଼ା, ଶାଲ, ମାନପତ୍ର, ମାଲକ, ଚା'ଜଳଖୁଆ - ଏପରି ଅନେକ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏତିକିରେ ବି ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ । ଏହି ସମାବେଶରେ ସାହିତ୍ୟିକମାନଙ୍କୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତାଙ୍କର ରହିବା ଓ ଖାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେମାନଙ୍କର ଯାତାୟତ ଖର୍ଚ୍ଚ କୌଣସି ସାଧାରଣ କଥା ନୁହେଁ, ଯେଉଁମାନେ କି ଆମର ଫୋନ ପାଇବା କ୍ଷଣି ଦୌଡ଼ି ଆସିବେ । ଆଜିକାଲି ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପତ୍ର ଦେଲେ ସୁଦ୍ଧା କେହି ଆସୁନାହାନ୍ତି । ଜଣକୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା କରିବା ଖୁବ୍ ବ୍ୟୟବହୁଳ ହୋଇଗଲାଣି । ଆମେ ଖୁସି ଯେ ଆପଣଙ୍କ ଭଲ ଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟ ସାରସ୍ୱତ ପ୍ରଣାମ ଆମ ସଂସ୍ଥାରେ ପାଦ ରଖୁଛନ୍ତି । ଆପଣ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରିଦିଅନ୍ତୁ, ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତୁ କେବେ ସମ୍ମାନିତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସମୟ, ତାରିଖ, ବାର ମଧ୍ୟ ଲେଖିଦେବେ । ଉଦ୍‌ୟାୟା ଆମେ ଏକ ଭବ୍ୟ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଆୟୋଜନ କରିବୁ ।”

ତାଙ୍କର ଏତାଦୃଶ ଧାରା ପ୍ରବନ୍ଧ ଶୁଣି ମୁଁ ଖୁବ୍ ହୋଇଗଲି । ଅନାଦକ ମୋ ମୋବାଇଲ ରିଂ ହେଲା । ମୁଁ ନିଜକୁ ନିଜେ ସମାଜି ନେଇ ଉଦ୍‌ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କହିଲି, “ଠିକ୍ ଅଛି ସାର ! ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ଦଶହଜାର ଟଙ୍କା ନେଇ ଆପଣଙ୍କ ସାମ୍ବାରେ ପ୍ରକଟ ହୋଇଯିବି ।”

ଓ.କେ. ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିବୁ । ତାଙ୍କର ଏହି ଆଦର ତଥା ଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ସମୟରେ ମୁଁ ମୋ ମୋବାଇଲକୁ କାନ ପାଖରେ ରଖି ଛିଡ଼ା ହେଲି । ଘରେ ପହଞ୍ଚି ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଭାବରେ ନିଜକୁ ମନକୁ ମନୁନ କଲି । ମୋ ପାଇଁ ଦଶହଜାର ଟଙ୍କା ବଡ଼ ନା ସମ୍ମାନ ପାଇଁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ପତ୍ର ।

ଧାରାବାହିକ ଭାବରେ ମୋର କବିତା

ସାଙ୍ଗରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରବନ୍ଧ “ସୁଚରିତା” ରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଏଇ ପରିପେକ୍ଷାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସହ ସ୍ମରଣ କରିବି “ସୁଚରିତା” ର ସଂପାଦିକା ସମ୍ମାନନାୟା ଏକାକୃତ୍ୱ ପଞ୍ଚାଙ୍କୁ, ସେ କେବଳ ମାସ ମାସ ନୁହେଁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ମତେ ତାଙ୍କର ପତ୍ରିକାରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲେ । ଅନେକ କବିତା ମୋର ସେଥିରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ମୁଁ “ସୁଚରିତା ଶ୍ରେଷ୍ଠକବି ପୁରସ୍କାର” ମଧ୍ୟ ପାଇଥିଲି । ଶତ୍ରୁକ୍ତଳା ନାମ ମତେ ସାନଭଣ୍ଡଣ ଭଳି ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ “ସୁଚରିତା”ରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରବନ୍ଧ ଗୁଡ଼ିକ ଓଡ଼ିଶାର କୋଣ, ଅନୁକୋଣ ତଥା ଗାଁ ଗହଳରେ ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ଆଦୃତି ଲାଭ କରିଥିଲା ତଥା ଅନେକ ମହିଳା ତାଙ୍କୁ ପଢ଼ି ଉପହୃତ ହୋଇଥିଲେ । ବିଶେଷ ଭାବରେ ସାଧାରଣ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଯଥା ସ୍ତନ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ, ଜବାୟୁ ମୁଖ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାର ରୋଗର ଲକ୍ଷଣ, ଚିହ୍ନ ଓ ଚିକିତ୍ସା ଉପରେ ମୁଁ ଅନବଚର ଲେଖୁଥିଲି । କିଛି ବିଜ୍ଞାନର ଭାଷାକୁ ସରଳତର ଭାବରେ ଲେଖି ଚାଲିଲି । ସେତେବେଳେ ଆମେ ଏସ.ସି.ସି. ମେଡିକାଲ କଲେଜର କ୍ୟାମ୍ପସରେ ଖୁବ୍ ପାଖ କ୍ୱାର୍ଟରରେ ରହୁଥିଲୁ । ଅଧିକ ସୁଚରିତା ଦହିର ଗୋଟିଏ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦାଗ ଦେଇ, ରୋଗୀଟିଏ ମୋ ପାଖରେ ଆସି ଏସ.ସି.ସି. ମେଡିକାଲ କଲେଜର କ୍ୟାମ୍ପସରେ ପହଞ୍ଚିଲା ଏବଂ କହିଲା, “ମାଧ୍ୟମ ମୁଁ ସୁଦୂର କୋରାପୁଟରୁ ଆସିଛି “ସୁଚରିତା” ରୁ ଲେଖା ପଢ଼ି । ଆପଣ ଯାହା ଯାହା ଲେଖିଛନ୍ତି, ସେ ସବୁ ଲକ୍ଷଣ ମୋର ହେଉଛି । ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମତେ, ମୋ ଲେଖା ଥିବା ସୁଚରିତା ଦହି ଦେଖାଇଲା । ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲି । ସୁଚରିତା ଦହି ଖୋଲି ଦେଖିଲା ବେଳକୁ ସେଥିରେ “ଅସ୍ତ୍ରାନ୍ତ ଗର୍ଭ ବା ବ୍ୟୁତାଳ ପ୍ରେଗନାଟି” କଥା ଲେଖା ଅଛି । ଗର୍ଭାଶୟ ବା ସୁତେରସ୍ ଭିତରେ ଗର୍ଭ ସଂଚାର ନହୋଇ ହୋଇପିଆନ୍ତ ବ୍ୟୁତର ଗର୍ଭ ସଂଚାର ହେଲେ ସେହିଭଳି ଲକ୍ଷଣ ଆଇ ପେଟରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହୋଇଥାଏ । ସେଠି ପୁଣି ଆପେକ୍ଷିତାଭିତର ଚିକିତ୍ସା ମତେ ଦିଆ ଯାଉଥିଲା । ସୁଚରିତାରୁ ଆପଣଙ୍କ ଲେଖା ପଢ଼ି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାଲିଆସିଲି । ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଖୁସି ହେଲି ଯେ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୋର ଲେଖାରୁ ହିଁ ତ ଏତେ ଦୂରକୁ ଆସିଥିବା ରୋଗୀଟିର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରି ପାରିବ ।



ଧୂଳି ପ୍ରତିଧୂଳି

ତା. ସରୋଜିନୀ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ

ତାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଚିକିତ୍ସା କରି ଆରୋଗ୍ୟ କରିପାରିଲେ ହିଁ ମୁଁ ମୋ ପରିଶ୍ରମର ମୂଲ୍ୟ ପାଇପାରିବି । ରୋଗୀକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପରେ ଯଦିଓ ଜାଣିପାରିଲି ବ୍ୟୁତାଳ ପ୍ରେଗନାଟି ବୋଲି, ତଥାପି ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଗୋଟିଏ ଅଲଟ୍ରାସାଉଣ୍ଡ ସେଣ୍ଟରକୁ ଯାଉଥିଲି । ଅଲଟ୍ରାସାଉଣ୍ଡଲୋକିଷ୍ଟ କହିଲେ ରୋଗୀଗାର କେବଳ ବ୍ୟୁତାଳ ପ୍ରେଗନାଟି ନୁହେଁ, ତାର କୋୟାଉନଟ ପ୍ରେଗନାଟି ମଧ୍ୟ ଅଛି, ମାନେ ବ୍ୟୁତାଳ ସହ ଜବାୟୁ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଗର୍ଭ ଅଛି । ଏହା ଏକ ବିରଳ ଗର୍ଭ ସଂଚାର, ଯାହା ପ୍ରାୟ ୬୦୦୦୦ - ୮୦୦୦୦ ଗର୍ଭଧାରଣ ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ କେଶରେ ଦେଖା ଦେଇଥାଏ । ସେଇ ରୋଗୀକୁ ଏମିନେନ୍ସି ଅପରେସନ୍ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଏସ.ସି.ସି. ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ଆଡ଼ମିଶନ୍ କରିଥିଲି, କାରଣ ଏହି ବିରଳ ଅପରେସନ୍ ଆମର ସବୁ ଅକ୍ଷର ଗ୍ରାଭିଏଟ୍ ଓ ପୋଷ୍ଟ ଗ୍ରାଭିଏଟ୍ ଛାଡ଼ିଦେଇ ମାନେ ଥିବା ଯାହା ବିଷୟରେ ଦେଖିପାରିବେ । ଓ.ଟି.ରେ ମୁଁ ଓ ଡଃ ସିଦ୍ଧନ୍ତନିନୀ ତ୍ରାପାଠୀ ସେ ଅପରେସନ୍ କଲା ବେଳେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇବର୍ଷନ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସବୁ ଚି.ଭି ଚାନେଲ ଓ ନିଜକ୍ଷେପରେ ସେ ଖବର ବାହାରିଥିଲା । ସେଇ ଅପରେସନ୍ରେ ବ୍ୟୁତ ପ୍ରେଗନାଟି କୁ ଆମେ କାଟି ବାହାର କରି ଦେଇଥିଲୁ କେବଳ ଜବାୟୁ ଭିତରେ ଥିବା ଗର୍ଭକୁ ରଖିଥିଲୁ ଏବଂ ଏହା ନରମାଳ ଶିଶୁ ଭଳି ବଢ଼ିଥିଲା । କ୍ରମେ ରୋଗୀଗାଟି ଆରୋଗ୍ୟ ହେଲା ପରେ ଏତେ ଖୁସି ହୋଇଥିଲା ଯେ, କଟକରେ ଥିବା ଗାନ୍ଧିନୀ ଡ୍ରାଏରେ ୯ ମାସ ଧରି ଆଡମିଟ୍ ହୋଇ ରହିଥିଲା ଏବଂ ଖୁବ୍ ସୁଖସୁଖରେ ନରମାଳ ତେଲିଭି ହୋଇ ଫେରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମୋର ମନେଅଛି, ପୁଅ ନହୋଇ ଝିଅଟିଏ ହେବାରୁ ମନବୁଝି କରି ତା ମା' ମତେ କହିଥିଲା, “ମାତୃତ୍ୱ ଏତେ କଷ୍ଟ କଲି, ଅଥଚ ପୁଅଟିଏ ନହୋଇ ଝିଅଟିଏ ହେଲା ? ଏକଥା ଶୁଣି ମୋ ମନ ଭାଷଣ କଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ବୁଝାଇଥିଲେ ଯେ ପୁଅ ଝିଅ ସବୁ ସମାନ । ସୁଚରିତାରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଂପର୍କର ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖିବା ସହ ଅନେକ କବିତା ମଧ୍ୟ ମୋର ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ଏକ ପତ୍ରିକା ଥିଲା ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ମାନର ବିଷୟ ଥିଲା । ଲେଖିବାର ବହୁ ବର୍ଷ ବିତି ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ମାସ, ମାସ ଧରି ଅନେକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପତ୍ରିକାରେ ମୋର କବିତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ପ୍ରଫେସର୍ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖି ହୋଇଥିବାରୁ ତଥା ସମୟ ଅଭାବରୁ, କବିତାଗୁଡ଼ିକ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇପାରିନଥିଲା । ତେବେ ସାରସ୍ୱତ ପରିଧିରେ ରହି ମଧ୍ୟ ମୋର ବ୍ୟସ୍ତ ଜୀବନ ଶୈଳୀରେ କବିତା ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ ନପାଇବାର ଅପାରଗତା ମତେ ମୁଁସମାଜ କରିଦେଇଥିଲା । ମୁଁ ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ କବିତା ଲେଖୁଥିଲା ବେଳେ ମୋର ସମସାମୟିକ ଥିଲେ ଡଃ ପ୍ରସନ୍ନ ପାଟ୍ଟଶାଣୀ, କମଳାକାନ୍ତ

ପତ୍ରିକା ସୂଚୀକା

ସାରଗିକା (ପୂଜାସଂଖ୍ୟା ୨୦୨୦) ସଂପାଦିକା : ସୈରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁ ଜେଲରୋଡ, ବାଲେଶ୍ୱର-୧ ପୃଷ୍ଠା-୨୧୨, ମୂଲ୍ୟ : ୬୦/-

ଏଥିରେ ସଂପାଦକୀୟ । ରଫଫାଗାର ତିରୁ ଶାନ୍ତିକରେ ସଂପାଦନାର ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅତୀତକୁ ନେଇ ଯେଉଁଭଳି ସୂଚନାଗୁଡ଼ିକ, ପରିବର୍ତ୍ତିତ ପାଣିପାଗ, ବାତାବରଣ ଓ ମଣିଷ ଚରିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଭଳି ବଦଳି ଯାଉଥିବା ବହୁରୂପୀ ଏକତ୍ର ଭଳି ପ୍ରତୀକ୍ଷାମାନ । ଗାଆଁ ଗୋଟିଏ ରଫଫାଗାର, ଯେଉଁଠି ବିଳ ପୋଖରୀ ଆୟତୋଳା ଏବଂ ଅନାମିକା ସବୁନଇର ପାଣି ଠାରୁ ଗାଆଁ ମଧ୍ୟାନ୍ତରେ ପୂଜିତା ଠାକୁରାଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ସେଇ ରଫଫାଗାର ଏକ ଏକ ଲିଭିନଥିବା ଷଷ୍ଠ ଏବଂ ଅଷ୍ଟଶ ଗାରସବୁ । କିନ୍ତୁ ସମୟ କିଭଳି ମଣିଷ ଭିତରର ବିଶ୍ୱାସଧାରୀତା ଓ ପାରସ୍ପରିକତାକୁ ଧାରେ ଧାରେ ପୋଛି ଦେଉଛି ତାହା ରଫଫାଗାର ତିରୁ ଶାନ୍ତିକ ସଂପାଦକୀୟ ଷଷ୍ଠ । ତେବେଲୋକିର ଦୌତ ଅଧୁନା ସମୟକୁ ଦୂରକୁ ଦୂରତର କରିବା ସହ ଯୋଗାଯୋଗର ମାଧ୍ୟମକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତତର କରିଦେଇଛି । ସମୟ ଥିଲା ନିଜର ପ୍ରିୟ ଲେଖକଙ୍କର ଛବିଟିଏ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପାରିବି ସଂଜ୍ଞାପତ୍ର ନଥିଲା । (କିନ୍ତୁମୁଁରେ ପ୍ରକାଶିତ କନକ ଉପତ୍ୟାକାର ଶାରଦାୟ ପୂଜା ଓ ପାର୍ବତୀର ଭଲ ଭାବରେ ପଢୁଥିବା ଆମପରି ଅନେକ ପାଠକଙ୍କ ଏହାର ଲେଖକ ମନେକ ଦାସଙ୍କ ଫଟୋ ଦେଖିପାରିବାର ସୁଯୋଗଟି ନଥିଲା ।) କିନ୍ତୁ ଆଜିର ତଡ଼ିବ୍ ବେଗୀୟ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପାଠକଟିଏ ଲେଖକର ଲେଖାଲେଖିର କାବନକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇ ପାରୁଛି । ଏହା ଚେତକ୍ୱାଲୋକିର ବରଦାନ । ଲେଖାକମ୍ପ, ଛବିବେଶୀ, ସାହିତ୍ୟ କମ୍ପ ରଙ୍ଗ ବେଶୀ ଏଭଳି ଛବିବେଶିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭିତରେ ସାହିତ୍ୟ ଏବେ ଉଦ୍‌ଭାବ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ପୈତ୍ୟ ଓ ଶ୍ରମ ସ୍ୱାକାର କରି ସାହିତ୍ୟର ପରମ୍ପରାକୁ ବଂଚାଇ ରଖିବାକୁ ଯାଇ ପୂର୍ବବଦ୍ ଯଥାଭାବେ ନିଜ ନିଜର ବିଦିଆ ବିଭାଗ ବିନାଶିତ ସବୁଶ୍ୟ ପୂଜା ସଂଖ୍ୟାମାନ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଆମ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଆମ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ସାରଗିକା ଅନନ୍ତମ । ସୈରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ସଂପାଦନାରେ ପ୍ରକାଶିତ ସଂପାଦିକା ସାହିତ୍ୟର ଭିନ୍ନ ନାମ, ସାରଗିକାର ଏହି ପୂଜାସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ପାରଦ୍ୱାରାପାନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସଂପାଦନା କିନ୍ତୁ ଗୁଣବତ୍ତା, ମାନବତା ଏବଂ କଳାତ୍ମକ ଆବେଦନକୁ ଆଧାର କରି ସାହିତ୍ୟର ପରମ୍ପରାକୁ ବଂଚାଇ ରଖିବାକୁ ଯାଇ ପୂର୍ବବଦ୍ ଯଥାଭାବେ ନିଜ ନିଜର ବିଦିଆ ବିଭାଗ ବିନାଶିତ ସବୁଶ୍ୟ ପୂଜା ସଂଖ୍ୟାମାନ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଆମ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ସାରଗିକା ଅନନ୍ତମ । ସୈରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ସଂପାଦନାରେ ପ୍ରକାଶିତ ସଂପାଦିକା ସାହିତ୍ୟର ଭିନ୍ନ ନାମ, ସାରଗିକାର ଏହି ପୂଜାସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ପାରଦ୍ୱାରାପାନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସଂପାଦନା କିନ୍ତୁ ଗୁଣବତ୍ତା, ମାନବତା ଏବଂ କଳାତ୍ମକ ଆବେଦନକୁ ଆଧାର କରି ସାହିତ୍ୟର ପରମ୍ପରାକୁ ବଂଚାଇ ରଖିବାକୁ ଯାଇ ପୂର୍ବବଦ୍ ଯଥାଭାବେ ନିଜ ନିଜର ବିଦିଆ ବିଭାଗ ବିନାଶିତ ସବୁଶ୍ୟ ପୂଜା ସଂଖ୍ୟାମାନ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଆମ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ସାରଗିକା ଅନନ୍ତମ । ସୈରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ସଂପାଦନାରେ ପ୍ରକାଶିତ ସଂପାଦିକା ସାହିତ୍ୟର ଭିନ୍ନ ନାମ, ସାରଗିକାର ଏହି ପୂଜାସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ପାରଦ୍ୱାରାପାନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସଂପାଦନା କିନ୍ତୁ ଗୁଣବତ୍ତା, ମାନବତା ଏବଂ କଳାତ୍ମକ ଆବେଦନକୁ ଆଧାର କରି ସାହିତ୍ୟର ପରମ୍ପରାକୁ ବଂଚାଇ ରଖିବାକୁ ଯାଇ ପୂର୍ବବଦ୍ ଯଥାଭାବେ ନିଜ ନିଜର ବିଦିଆ ବିଭାଗ ବିନାଶିତ ସବୁଶ୍ୟ ପୂଜା ସଂଖ୍ୟାମାନ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଆମ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ସାରଗିକା ଅନନ୍ତମ । ସୈରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ସଂପାଦନାରେ ପ୍ରକାଶିତ ସଂପାଦିକା ସାହିତ୍ୟର ଭିନ୍ନ ନାମ, ସାରଗିକାର ଏହି ପୂଜାସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ପାରଦ୍ୱାରାପାନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସଂପାଦନା କିନ୍ତୁ ଗୁଣବତ୍ତା, ମାନବତା ଏବଂ କଳାତ୍ମକ ଆବେଦନକୁ ଆଧାର କରି ସାହିତ୍ୟର ପରମ୍ପରାକୁ ବଂଚାଇ ରଖିବାକୁ ଯାଇ ପୂର୍ବବଦ୍ ଯଥାଭାବେ ନିଜ ନିଜର ବିଦିଆ ବିଭାଗ ବିନାଶିତ ସବୁଶ୍ୟ ପୂଜା ସଂଖ୍ୟାମାନ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଆମ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ସାରଗିକା ଅନନ୍ତମ । ସୈରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ସଂପାଦନାରେ ପ୍ରକାଶିତ ସଂପାଦିକା ସାହିତ୍ୟର ଭିନ୍ନ ନାମ, ସାରଗିକାର ଏହି ପୂଜାସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ପାରଦ୍ୱାରାପାନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସଂପାଦନା କିନ୍ତୁ ଗୁଣବତ୍ତା, ମାନବତା ଏବଂ କଳାତ୍ମକ ଆବେଦନକୁ ଆଧାର କରି ସାହିତ୍ୟର ପରମ୍ପରାକୁ ବଂଚାଇ ରଖିବାକୁ ଯାଇ ପୂର୍ବବଦ୍ ଯଥାଭାବେ ନିଜ ନିଜର ବିଦିଆ ବିଭାଗ ବିନାଶିତ ସବୁଶ୍ୟ ପୂଜା ସଂଖ୍ୟାମାନ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଆମ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ସାରଗିକା ଅନନ୍ତମ । ସୈରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ସଂପାଦନାରେ ପ୍ରକାଶିତ ସଂପାଦିକା ସାହିତ୍ୟର ଭିନ୍ନ ନାମ, ସାରଗିକାର ଏହି ପୂଜାସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ପାରଦ୍ୱାରାପାନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସଂପାଦନା କିନ୍ତୁ ଗୁଣବତ୍ତା, ମାନବତା ଏବଂ କଳାତ୍ମକ ଆବେଦନକୁ ଆଧାର କରି ସାହିତ୍ୟର ପରମ୍ପରାକୁ ବଂଚାଇ ରଖିବାକୁ ଯାଇ ପୂର୍ବବଦ୍ ଯଥାଭାବେ ନିଜ ନିଜର ବିଦିଆ ବିଭାଗ ବିନାଶିତ ସବୁଶ୍ୟ ପୂଜା ସଂଖ୍ୟାମାନ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଆମ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ସାରଗିକା ଅନନ୍ତମ । ସୈରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ସଂପାଦନାରେ ପ୍ରକାଶିତ ସଂପାଦିକା ସାହିତ୍ୟର ଭିନ୍ନ ନାମ, ସାରଗିକାର ଏହି ପୂଜାସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ପାରଦ୍ୱାରାପାନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସଂପାଦନା କିନ୍ତୁ ଗୁଣବତ୍ତା, ମାନବତା ଏବଂ କଳାତ୍ମକ ଆବେଦନକୁ ଆଧାର କରି ସାହିତ୍ୟର ପରମ୍ପରାକୁ ବଂଚାଇ ରଖିବାକୁ ଯାଇ ପୂର୍ବବଦ୍ ଯଥାଭାବେ ନିଜ ନିଜର ବିଦିଆ ବିଭାଗ ବିନାଶିତ ସବୁଶ୍ୟ ପୂଜା ସଂଖ୍ୟାମାନ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଆମ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ସାରଗିକା ଅନନ୍ତମ । ସୈରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ସଂପାଦନାରେ ପ୍ରକାଶିତ ସଂପାଦିକା ସାହିତ୍ୟର ଭିନ୍ନ ନାମ, ସାରଗିକାର ଏହି ପୂଜାସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ପାରଦ୍ୱାରାପାନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସଂପାଦନା କିନ୍ତୁ ଗୁଣବତ୍ତା, ମାନବତା ଏବଂ କଳାତ୍ମକ ଆବେଦନକୁ ଆଧାର କରି ସାହିତ୍ୟର ପରମ୍ପରାକୁ ବଂଚାଇ ରଖିବାକୁ ଯାଇ ପୂର୍ବବଦ୍ ଯଥାଭାବେ ନିଜ ନିଜର ବିଦିଆ ବିଭାଗ ବିନାଶିତ ସବୁଶ୍ୟ ପୂଜା ସଂଖ୍ୟାମାନ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଆମ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ସାରଗିକା ଅନନ୍ତମ । ସୈରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ସଂପାଦନାରେ ପ୍ରକାଶିତ ସଂପାଦିକା ସାହିତ୍ୟର ଭିନ୍ନ ନାମ, ସାରଗିକାର ଏହି ପୂଜାସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ପାରଦ୍ୱାରାପାନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସଂପାଦନା କିନ୍ତୁ ଗୁଣବତ୍ତା, ମାନବତା ଏବଂ କଳାତ୍ମକ ଆବେଦନକୁ ଆଧାର କରି ସାହିତ୍ୟର ପରମ୍ପରାକୁ ବଂଚାଇ ରଖିବାକୁ ଯାଇ ପୂର୍ବବଦ୍ ଯଥାଭାବେ ନିଜ ନିଜର ବିଦିଆ ବିଭାଗ ବିନାଶିତ ସବୁଶ୍ୟ ପୂଜା ସଂଖ୍ୟାମାନ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଆମ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ସାରଗିକା ଅନନ୍ତମ । ସୈରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ସଂପାଦନାରେ ପ୍ରକାଶିତ ସଂପାଦିକା ସାହିତ୍ୟର ଭିନ୍ନ ନାମ, ସାରଗିକାର ଏହି ପୂଜାସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ପାରଦ୍ୱାରାପାନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସଂପାଦନା କିନ୍ତୁ ଗୁଣବତ୍ତା, ମାନବତା ଏବଂ କଳାତ୍ମକ ଆବେଦନକୁ ଆଧାର କରି ସାହିତ୍ୟର ପରମ୍ପରାକୁ ବଂଚାଇ ରଖିବାକୁ ଯାଇ ପୂର୍ବବଦ୍ ଯଥାଭାବେ ନିଜ ନିଜର ବିଦିଆ ବିଭାଗ ବିନାଶିତ ସବୁଶ୍ୟ ପୂଜା ସଂଖ୍ୟାମାନ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଆମ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ସାରଗିକା ଅନନ୍ତମ । ସୈରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ସଂପାଦନାରେ ପ୍ରକାଶିତ ସଂପାଦିକା ସାହିତ୍ୟର ଭିନ୍ନ ନାମ, ସାରଗିକାର ଏହି ପୂଜାସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ପାରଦ୍ୱାରାପାନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସଂପାଦନା କିନ୍ତୁ ଗୁଣବତ୍ତା, ମାନବତା ଏବଂ କଳାତ୍ମକ ଆବେଦନକୁ ଆଧାର କରି ସାହିତ୍ୟର ପରମ୍ପରାକୁ ବଂଚାଇ ରଖିବାକୁ ଯାଇ ପୂର୍ବବଦ୍ ଯଥାଭାବେ ନିଜ ନିଜର ବିଦିଆ ବିଭାଗ ବିନାଶିତ ସବୁଶ୍ୟ ପୂଜା ସଂଖ୍ୟାମାନ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଆମ ପାଠକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶି

